

III SA/GI 1301/13 - Wyrok

Data orzeczenia	2013-08-02
Data wpływu	2013-06-19
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
Sędziowie	Marzanna Sałuda /przewodniczący sprawozdawca/
Symbol z opisem	602 ceny 6411 Rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące gminy; skargi organów gminy na czynności nadzorcze
Hasła tematyczne	Inne
Skarżony organ	Regionalna Izba Obrachunkowa
Treść wyniku	Oddalono skargę
Powołane przepisy	Dz.U. 1996 nr 132 poz 622; art. 6j ust. 1 i 2 art. 6k; Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Barbara Brandys-Kmieciak, Sędziowie Sędzia WSA Marzanna Sałuda (spr.), Sędzia WSA Iwona Wiesner, Protokolant st. sekr. sąd. Anna Tymowska, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lipca 2013 r. przy udziale – sprawy ze skargi Miasta Bielsko-Biała na uchwałę Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach z dnia 10 kwietnia 2013 r. nr 147/IX/2013 w przedmiocie rozstrzygnięcia nadzorczego dotyczącego gminy w przedmiocie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oddała skargę.

Uzasadnienie

Zaskarżoną uchwałą nr 147/IX/2013 z dnia 10 kwietnia 2013r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach stwierdziło nieważność uchwały Rady Miejskiej w Bielsku Białej nr XXVIII/705/13 z 13 marca 2013r. w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla rodzin uczestniczących w " Programie Rodzina Plus na lata 2013-2-18" . Przyczyną podjęcia tej uchwały było stwierdzenie istotnego naruszenia prawa, polegającego na wprowadzeniu możliwości odliczenia od opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi kwoty stanowiącej iloczyn stawki tej opłaty oraz liczby dzieci powyżej drugiego, które są wychowywane w danej rodzinie - co zdaniem Kolegium wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391 z późn. zm.).

W uzasadnieniu uchwały w pierwszej kolejności wskazano, iż uchwała Nr XXVIII/705/2013 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 13 marca 2013 roku w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla rodzin uczestniczących w "Programie Rodzina Plus na lata 2012-2018" wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach w dniu 15 marca 2013 roku. W dniu 4 kwietnia 2013 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach uchwałą Nr 131/VIII/2013 wszczęło postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności ww. uchwały Rady Miejskiej w Bielsku-Białej.

Prowadząc postępowanie nadzorcze Kolegium stwierdziło w niej istotne naruszenie prawa, określone w § 1 niniejszej uchwały.

Podstawą rozstrzygnięcia był opisany poniżej stan faktyczny i prawny:

Uchwałą Rada Miejska w Bielsku-Białej określiła szczegółowe zasady ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla rodzin uczestniczących w "Programie Rodzina

Plus na lata 2012-2018". W podstawie prawnej uchwały przywołano: art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 4 pkt 1 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. nr 197, poz. 1172 z późn. zm.), a także Uchwałę nr XIX/474/2012 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie przyjęcia "Programu Rodzina Plus na lata 2012-2018" oraz art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391 z późn. zm.).

W podjętej uchwale uregulowano szczegółowe zasady ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, która w całości stanowi nieruchomość, na której zamieszkują mieszkańcy oraz nieruchomości, która w części stanowi nieruchomość, na której zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomość, na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne. Zgodnie z tymi zasadami właścicielowi nieruchomości, na której zamieszkuje rodzina, o której mowa poniżej w pkt 1, przyznano prawo - przy uiszczaniu opłaty - do odliczenia kwoty stanowiącej iloczyn kwoty 6,00 zł oraz liczby dzieci powyżej drugiego, które są wychowywane w danej rodzinie o ile zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1) posiadanie przez członków rodziny, zamieszkującej na danej nieruchomości, ważnych - w dniu złożenia zgłoszenia, o którym mowa w pkt 2 - kart "Rodzina+", które wydawane są uczestnikom "Programu Rodzina Plus na lata 2012-2018", przyjętego Uchwałą Nr XIX/474/2012 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 29 maja 2012 r.,

2) złożenie zgłoszenia, którego wzór stanowi załącznik do nin. Uchwały, wraz z deklaracją o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami,

3) zadeklarowanie selektywnego zbierania odpadów na nieruchomości, na której zamieszkuje rodzina, o której mowa w w/w pkt 1.

Jednocześnie zastrzeżono, że w przypadku stwierdzenia nieselektywnego zbierania odpadów komunalnych na nieruchomości, na której zamieszkuje uprawniona rodzina, odliczenie, o którym powyższe nie będzie przysługiwało.

W ocenie Kolegium rozwiązanie przyjęte przez Radę Miejską w Bielsku-Białej narusza prawo albowiem wykracza poza zakres delegacji ustawowej zawartej w art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku gminach. Przepis ten wyraźnie stanowi, że rada gminy określając warunki opłat zgodnie z metodą, o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2 ustawy /tj. od liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość lub od ilości zużytej wody z danej nieruchomości lub od powierzchni lokalu mieszkalnego lub od gospodarstwa domowego/ może różnicować stawki opłat, wprowadzać zwolnienia przedmiotowe, ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c st. 1 ustawy /tj. nieruchomości zamieszkałych/, spełniających ustalone przez nią kryteria lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat.

Tymczasem w badanej uchwale Rady Miejskiej w Bielsku-Białej zastosowano formę ulgi w płatności tych opłat, która to forma nie mieści się w katalogu rozwiązań objętych ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku gminach.

Stwierdzono także, iż uchwała różnicuje wysokość opłaty ze względu na wiek mieszkańca, a ustawa takiego rodzaju różnicowania nie przewiduje, gdyż w art. 6j ust. 2a ustawy określono także możliwość różnicowania stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach, działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113) oraz w związku z art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) twierdziło nieważność uchwały Nr XXVIII/705/2013 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 13 marca 2013 roku w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla rodzin uczestniczących w "Programie Rodzina Plus na lata 2012-2018".

Miasto Bielsko-Biała wniosło skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze, tj. Uchwałę Nr 147IX /2013 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach z dnia 10 kwietnia 2013r.

Skarżący postawił w niej zarzuty rażącego naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.: art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz.1591 z późn. zm.) poprzez wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność uchwały Rady Miejskiej w Bielsku-Białej, polegającego na błędnym uznaniu, że uchwała w sposób istotny narusza prawo, gdyż wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego, art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012r. poz. 391 z późn. zm.) poprzez błędną jego wykładnię. Wskazując na powyższe uchybienia Miasto Bielsko-Biała wniosło o uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru oraz obciążenie Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach kosztami postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu skargi wskazało, iż przepis art. 6k ust. 4 został dodany do w/w ustawy na podstawie noweli z dnia 25 stycznia 2013r. Zgodnie z jego brzmieniem "Rada gminy określając warunki opłat zgodne z metodą, o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2, może różnicować stawki opłat, wprowadzać zwolnienia przedmiotowe, ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1, spełniających ustalone przez nią kryteria lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat. " Tak więc w przypadku nieruchomości zamieszkałych - niezależnie od tego, czy przedmiotowa opłata będzie ustalana na podstawie liczby mieszkańców, czy ilości zużytej wody - właściciel nieruchomości ma prawo uiścić tę opłatę według zasad szczegółowo określonych przez radę gminy. Rada Miejska w Bielsku-Białej skorzystała z powyższego uprawnienia i sporną uchwałą określiła, że po spełnieniu warunków szczegółowo określonych w tej uchwale - właściciel nieruchomości ma prawo uiścić opłatę odliczając równocześnie kwotę stanowiącą iloczyn kwoty 6,00 zł oraz liczby dzieci powyżej drugiego, które są wychowywane w danej rodzinie. Zastosowana metoda miała na celu uproszczenie procedury uiszczania przedmiotowej opłaty, gdyż nie wiąże się z koniecznością składania innej deklaracji, co ma niebagatelne znaczenie zwłaszcza w przypadku nieruchomości zabudowanych budynkami wielolokalowymi. Każda zmiana danych związanych posiadaniem przez członków danej rodziny kart "Rodzina+" wiązałaby się bowiem z koniecznością składania nowej deklaracji.

Strona wskazała także, iż nie bez znaczenia dla oceny przedmiotowej uchwały jest także okoliczność, że Rada Miejska w Bielsku-Białej uchwaliła tę uchwałę uwzględniając oczekiwania lokalnej społeczności. Wzięto także pod uwagę pozytywną ocenę realizacji "Programu Rodzina Plus na lata 2012-2018", w tym zwłaszcza sprawnie funkcjonującą procedurę kwalifikowania rodzin do tego Programu i ewidencjonowania tych rodzin.

Regionalna Izba Obrachunkowa w odpowiedzi na skargę podtrzymała swoje stanowisko .

Pismem procesowym z dnia 8 lipca 2013r . Prezydent Miasta Bielska –Biała podniósł, iż w art. 6k ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zawarty jest zwrot " określić

szczegółowo zasady ustalania tych opłat , z którego to zwrotu strona skarżąca wywodzi prawo do podjęcia uchwały o zaskarżonej treści. Ponadto nie zgodzono się ze stanowiskiem, iż przedmiotowa uchwała różnicuje wysokość opłaty ze względu na wiek mieszkańca gminy czego nie przewiduje ustawa. Uchwała dotyczy rodzin których członkowie posiadają karty Rodzina + a takie kryterium gmina ma prawo wprowadzić. Tak więc spornym kryterium nie jest wiek mieszkańca , ale liczebność w/w rodziny.

Podniesiono, iż uchwały o zbliżonej treści podjęły inne gminy wskazując przykłady.

Na rozprawie pełnomocnik organu podkreślił, iż zastosowane różnicowanie stawek nie można uznać za mieszczące się w szczegółowych zasadach ustalania tych opłat. Kwestionowana uchwała nie ma charakteru aktu generalnego jak inne uchwały przez stronę w piśmie procesowym podnoszone. Uchwała ta bowiem jest aktem dotyczącym jedynie wybranych podmiotów a w obrocie funkcjonuje akt miejscowy regulujący metody i stawki opłat.

Pełnomocnik skarżącej powołał się na zasady legislacji i wyjaśnił, że zastosowany z art.6k ust. 4 ustawy łącznik " lub" nie zabrania ustanowienia uchwały dodatkowej oprócz aktu istniejącego, określającego warunki opłat .

Pełnomocnik organu zwrócił uwagę na zapisy uchwały generalnej obejmującej także rodziny wielodzietne zgodnie z którymi wszyscy członkowie takiej rodziny płacą niższą stawkę. Natomiast kwestionowana uchwała obejmuje jedynie rodziny uczestniczące w Programie Rodzina Plus na lata 2012-2018.

W piśmie procesowym z 29.07.2013r. pełnomocnik organu podniósł, iż w podstawowej uchwale Rady Miejskiej w sprawie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi przewidziano stawkę opłaty liczonej od gospodarstwa domowego. Już w przywołanej uchwale dokonano zróżnicowania wysokości stawki opłaty w odniesieniu do ilości osób tworzących gospodarstwo domowe. Im więcej osób w gospodarstwie domowym tym niższa stawka. Ta okoliczność jednoznacznie zdaniem organu wskazuje na to, iż możliwość odliczenia od opłaty podstawowej od gospodarstwa domowego kwoty stanowiącej iloczyn kwoty 6 zł i liczby dzieci powyżej drugiego, w oparciu o inną uchwałę dotyczącą zasad ustalania opłaty dla rodzin uczestniczących w Programie Rodzina Plus na lata 2012-2018 stanowi niewątpliwie ulgę w tej opłacie , czego zaś nie przewidują przepisy ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, jednocześnie zaś przewidując możliwość stosowania dopłat.

Pismem procesowym z 24.07.2013r Miasto Bielsko-Biała przesłało uchwałę Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 13 marca 2013r nr XXVIII/745/13 i nr XXVIII/702/13 z tej samej daty oraz uchwałę nr XXVIII/745/2013 z dnia 28 maja 2013r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. nr 153, poz. 1269 ze zm.) oraz art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.-dalej p.p.s.a.), sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, polegającą na kontroli zgodności zaskarżonego aktu z przepisami postępowania administracyjnego, a także prawidłowości zastosowania i wykładni norm prawa materialnego.

Według art. 3 § 2 pkt 7 p.p.s.a. kontrolą sądowoadministracyjną objęte są akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego. Tak więc badaniu w rozpoznawanej sprawie podlega, czy zaskarżony akt nadzoru jest zgodny z prawem.

Przeprowadzone przez sąd badanie zgodności z prawem zaskarżonej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach z dnia 10 kwietnia 2013r. wykazało, że nie jest ona dotknięta uchybieniami uzasadniającymi jej wzruszenie. Regionalna Izba Obrachunkowa oceniając uchwałę Rady Gminy w Bielsku-Białej z punktu widzenia jej zgodności z prawem w trybie nadzoru nad działalnością gminną w zakresie spraw finansowych procedowała w ramach przysługujących jej kompetencji, zastosowała właściwe przepisy prawa materialnego i sformułowała prawidłowe wnioski.

Oceniając zgodność z prawem zakwestionowanej uchwały Kolegium RIO w Katowicach należy stwierdzić, że jest ona zgodna z prawem, ponieważ uchwała Rady Gminy Bielsku-Białej z dnia 13 marca 2013 r. nr XXVIII/705/2013 w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla rodzin uczestniczących w "Programie Rodzina Plus na lata 2012-2018 " wprowadzająca możliwość odliczenia od opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi kwoty stanowiącej iloczyn stawki tej opłaty oraz liczby dzieci powyżej drugiego, które są wychowywane w rodzinie jest sprzeczna z art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zatem ocenę legalności zastosowanych w uchwale gminy rozwiązań dokonać należało według przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach obowiązujących w dniu podejmowania uchwały, a zatem według brzmienia ustawy w dnia 13 marca 2013r.

W myśl art. 6c ust. 1 ustawy gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy.

Rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne (ust. 2).

Zgodnie z art. 6j. ust 1 w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn:

- 1) liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub
- 2) ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub
- 3) powierzchni lokalu mieszkalnego

- oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1.

W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego (Ust.2).

Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. (Ust. 2a).

W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 2, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby pojemników z odpadami komunalnymi powstałymi na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6k ust. 1 pkt 2 (ust. 3).

W przypadku nieruchomości, która w części stanowi nieruchomość, o której mowa w art. 6c ust. 1, a w części nieruchomość, o której mowa w art. 6c ust. 2, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi sumę opłat obliczonych zgodnie z ust. 1-3 / (Ust. 4.)

W przypadku nieruchomości, o których mowa w ust. 4, rada gminy może podjąć uchwałę stanowiącą akt prawa miejscowego, na mocy której ustali sposób obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie tych nieruchomości zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, z tym że w przypadku ustalenia sposobu obliczania opłaty zgodnie z ust. 1 pkt 3 dla części nieruchomości, na której jest prowadzona działalność, uwzględnia się powierzchnię użytkową lokalu (Ust. 5).

Jak stanowi art. 6k ust. 1 Rada gminy, w drodze uchwały:

1) dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustali stawkę takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy;

2) ustali stawkę opłaty za pojemnik o określonej pojemności.

Zgodnie natomiast z art. 6k ust. 4 Rada gminy określając warunki opłat zgodnie z metodą, o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2, może różnicować stawki opłat, wprowadzać zwolnienia przedmiotowe, ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1, spełniających ustalone przez nią kryteria lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat. Ten też przepis jest kluczowym dla rozstrzygnięcia sporu w sprawie gdyż reguluje delegację ustawową na podstawie której Rada Gminy w Bielsku –Białej podjęła sporną uchwałę.

Z przepisu art. 6k ust. 4 ustawy wynika zatem, iż Rada Gminy przy określaniu warunków opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi zgodnie z metodą, o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2, mogła dokonywać następujących działań:

- różnicować stawki opłat,
- wprowadzać zwolnienia przedmiotowe,
- ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1,
- lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat.

Przepis art. 6k ust. 4 ustawy upoważniał zatem radę gminy przy określaniu warunków opłat do działania ściśle tym przepisem wyznaczonym.

Wskazać należy, iż Rada Gminy Bielsko –Biała w wykonaniu dyspozycji art. 6j ust. 5 ustawy w dniu 13 marca 2013r. podjęła uchwałę nr XXVIII/702/2013 w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w przypadku nieruchomości, która w części stanowi nieruchomość, na której zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomość, na której nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne oraz ustalenia stawek tej opłaty oraz uchwałę nr XXVIII/701/2013 w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w przypadku nieruchomości, która w całości stanowi nieruchomość, na której zamieszkują mieszkańcy, i w przypadku nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne oraz ustalenia stawek tej opłaty.

Wskazane uchwały utraciły moc z dniem z dniem wejścia w życie uchwały nr XXXI/745/2013

Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 28 maja 2013r. w sprawie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Uchwałą tą w § 1 dokonano wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości które w całości stanowią nieruchomość , na której zamieszkują mieszkańcy tj. od gospodarstwa domowego i dla nieruchomości, które w części stanowią nieruchomość na której zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomość na której nie zamieszkują mieszkańcy , a powstają odpady komunalne także opłatę ustalono na podstawie metody z art. 6j ust. 2 tj opd gospodarstwa domowego. W § 2 tej zaś uchwały ustalono stawki opłaty dla nieruchomości z § 1. Ustalono także w § 3 stawki opłaty w przypadku nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy a powstają odpady komunalne .

Rada Gminy Bielsko –Biała realizując dyspozycję art. 6k ust. 4 ustawy podjęła uchwałę nr XXVIII/705/2013 13 marca 2013r w sprawie określenia szczegółowych zasad ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla rodzin uczestniczących w Programie rodzina Plus na lata 2012-2018.

W § 1 ust. 1 uchwały określiła szczegółowe zasady ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wskazując warunki w punktach od 1 do 3 w postaci: posiadania przez członków rodziny zamieszkującej na danej nieruchomości ważnych w dniu zgłoszenia , o których mowa w pkt 2 kart " Rodzina + wydawanych uczestnikom programu, złożenia zgłoszenia według odpowiedniego wzoru wraz z deklaracją o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami, zadeklarowanie selektywnego zbierania odpadów spełnienie, których spełnienie dawało prawo przy uiszczeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi odliczenia kwoty stanowiącej iloczyn kwoty 6 zł oraz liczby dzieci powyżej drugiego, które są wychowywane w rodzinie.

W ocenie Sądu Rada Gminy decydując w § 1 ust. 2 uchwały o prawie dla właściciela nieruchomości, na której zamieszkuje rodzina o której mowa w punkcie 1 przy uiszczeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi do odliczenia kwoty stanowiącej iloczyn kwoty 6 zł oraz liczby dzieci powyżej drugiego, które są wychowywane w rodzinie wykroczyła poza upoważnienie ustawowe i przyjęła rozwiązanie nieprzewidziane w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W chwili podejmowania kwestionowanej uchwały brzmienie ustawy o czystości i porządku w gminach nie dawało podstaw do takiego działania przez Radę Gminy. Nie upoważniało do przyznania prawa do zastosowania takiego odliczenia.

Strona skarżąca stoi na stanowisku, iż takie działanie mieści się delegacji ustawowej określonej w art. 6k ust. 4 ustawy. Jest to bowiem określenie szczegółowe zasad ustalania opłat zgodnie z metoda o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2.

Sąd tego stanowiska strony skarżącej nie podziela. Nie można bowiem uznać by było ono prawidłowe. Szczegółowe określenie zasad ustalania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest sposobem ustalenia tych opłat. Jest to zatem działanie za pomocą którego Rada Gminy może decydować o wysokości należnej opłaty. Jest to rozwinięcie szczegółowe elementów prowadzących do jej ustalenia. Nie jest to zatem działanie, które ma na celu zmniejszenie należności z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami w wielkości już ustalonej. Zdaniem Sądu w ramach dyspozycji tej części przepisu art.6k ust. 4 ustawy nie mieści się taki sposób działania, którym można ustanowić formę ulgi zmniejszającej, ustaloną już wysokość stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Tymczasem zakwestionowane działanie Rady Gminy dotyczy prawa do odliczania określonej, wartości od ustalonej już, w określonej wielkości opłaty, wynikającej najpierw z uchwał Rady Gminy Bielsko –Biała z 13 marca 2013r., a następnie z uchwały z dnia 28 maja 2013r. Takie działanie Rady

Gminy oznacza, iż w istocie nie określiła ona szczegółowo zasad ustalania tych opłat, a jedynie wprowadziła możliwość ich obniżenia, zmniejszenia. Takie zaś działanie przekracza zakres delegacji ustawowej.

W ocenie Sądu takie działanie nosi cechy zwolnienia podmiotowego. Jak bowiem już wskazano w treści § 1 ust. 2 uchwały podano, iż prawo odliczenia ma właściciel nieruchomości przy spełnieniu określonych w tej uchwale warunków do pomniejszenia opłaty o odliczenie o którym mowa w ust. 2. Takie zaś działanie Rady Gminy także przekracza treść art. 6k ust. 4 ustawy.

Omówione okoliczności w świetle obowiązującego stanu prawnego pozwalają na ocenę, że zaskarżona uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach stwierdzająca nieważność uchwały Rady Gminy Bielsko – Biała jest zgodna z prawem.

Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 91 ust. 1 zd. 1 ustawy o samorządzie gminnym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. W przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa (ust. 4). W świetle powołanych przepisów uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna, chyba że naruszenie prawa ma charakter nieistotny. Pojęcie "sprzeczności z prawem" w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy obejmuje sprzeczność postanowień uchwały z jakimkolwiek aktem prawa powszechnie obowiązującego. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny oraz judykatury do istotnego naruszenia prawa należy zaliczyć naruszenie przez organ gminy podejmujący uchwałę lub zarządzenie przepisów o właściwości, brak podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawa będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2011 r., sygn. akt II SA/Łd 825/11, LEX nr 1087110). W konsekwencji powyższego niezasadnym jest zarzut naruszenia w sprawie art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Odnosząc się do argumentów skargi, iż uchwałę podjęto uwzględniając oczekiwania lokalnej społeczności to zauważyć trzeba, iż Sąd nie wnika w zasadność przyczyn społecznych uzasadniających wydanie spornej uchwały albowiem jest zobowiązany uwzględnić treść przepisu będącego podstawą prawną do wydania zakwestionowanej uchwały.

Zasadnym jest natomiast zarzut, iż uchwała nie różnicuje wysokości opłaty ze względu na wiek mieszkańca gminy. W istocie bowiem uchwała zapisów takich nie posiada. Trafność jednak tego zarzutu skargowego nie oznacza możliwości uwzględnienia skargi w sytuacji gdy jak wyżej wskazano przy jej wydaniu doszło do istotnego naruszenia prawa.

Stwierdzając, z przedstawionych wyżej przyczyn, brak podstaw do uwzględnienia skargi, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach skargę oddalił, na podstawie art. 151 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.